

jaa det samme fine Sand, der ligger Ost for Løgstør, som Strømmen gennem det smalle Løb, river med sig, naar den er vestgaende, der lejrer sig paa Vestkanten af de saakaldte Løgstørgrunde og danner Barrierer. Men nu er der den Omstændighed til Stede i de senere Aar, at i samme Grad, som man søger at forbedre Indsandingen ved Lyborøn, og altsaa fremmer Indgangen af store Vandmasser fra Vesterhavet under vestlig Strøm, i samme Grad er Strømmen gennem Limfjorden forøget, og forøget paa den Maade, at den, da den gaar i modsat Retning af den Strøm, der aflejrer Sand ved Løgstør, af sig selv i de senere Aar har uddybet Løbet over Løgstørgrundene med mellem $1\frac{1}{2}$ og 2 Fod. Det er nemlig let forklarligt, at naar der kommer store Vandmasser ind fra Vest, som paavirke den fra Ost lagte smalle Sandbarre af fint Sand, vil den store Vandmængde, der kommer Vest fra, ribe Barrieren op, og til Dels føre den bort af sig selv. Det er derfor meget muligt, at de Suppositioner, man nu danner sig med Hensyn til Vedligeholdelsesudgifterne af et Løb, gravet frit over Løgstørgrundene, ikke ville holde Stik. Det er meget muligt, at man ikke behøver at frygte for saa overordentlig store Udgifter, at det behøver at virke affrækkende. Alt i alt forekommer det mig, at naar man overhovedet er inde paa at ville bringe Ofre, hvad der er rimeligt, for at forbedre Samsørdelsmidlerne, saa bør man ikke saa absolut, som man har gjort det i en lang Række af Aar, holde sig til Jærnbannerne alene, saa bør man tillige tænke paa vore Vandveje, der jo dog i mange Forhold ere og til evige Tider ville blive de bedste og de billigste. Jeg skulde derfor meget anbefale det høje Ting og navnlig det Udvalg, der saar med Finanslovens Behandling at gøre, at tage denne Sag op til Prøvelse. Der er vel næppe nogen Tvivl om, at Udvalget vil blive saaledes sammensat, at i det mindste et eller andet Medlem, der som sagt har Limfjordsinteresser, kommer ind i Udvalget og kan der tale de paagældende Byers og Amtsraads Sag.

Uagtet det er paa den Tid, vi pleje at slutte vore Møder, vil jeg ikke helt kunne undgaa at sige et Par Ord om det Forslag til Finansloov, som vi behandle, saa meget mere som der ogsaa der er enkelte Punkter, hvor jeg mere specielt har Interesser at varetage for den snævrere Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Jeg vilde gerne gøre et Par Bemærkninger til § 26, det er jo som bekendt en Paragraf, der i Reglen indeholder det meste ny. Strafs i Begyndelsen

af Paragrafen have vi det gamle Krav, som hvert Aar gentages, om et Beløb, større eller mindre, til Sikringsarbejde paa Sjællands Vestkyst. Det er jo nu gaaet ned til den ret rimelige Sum af knap 100,000 Kr., men paa den anden Side indeholder det, som bekendt, kun Udgifter til Vedligeholdelsesarbejder, idet man efterhaanden er bleven klar paa, at Vedligeholdelsen af disse Foranstaltninger ikke kan gennemføres for det, man tidligere har tænkt sig, og dert har man vist ganske Ret. Der er for mig ingen Tvivl om, at det Beløb, der hidtil har været benyttet til Vedligeholdelse af Høfdeanlægene paa Sjællands Vestkyst, for Fremtiden vil være ganske utilstrækkeligt, idet jeg er bleven fuldkommen overbevist om ved Besøg deroppe i de sidste 2—3 Somre, at den Tid nu er kommen, da de begynde at forfalde efter meget stærk Maalestok. Det er nemlig ikke saaledes mere, at Odelæggelsen begrænser sig til, som det har staaet hvert Aar i de senere Aar, at Pæle knækkes, underfyldes og flyde bort eller den Slags Ting, at Fylden glider ud. Det, som nu har taget Gærd, er Oplosningen af selve Betonblokkene. Det er en Sag, som man meget vel har kendt ogsaa tidligere, at naar man udsætter Beton, navnlig i Løse Blokke, for Havets Paavirkning, for Bølgeslagets Paavirkning, saa er det kun et Tidsspørgsmaal, hvornaar den haarde Skal, der under Støbningen danner sig uden paa Blokkene, og som hovedsagelig bestaar af Cement og Grus, vil være afflidt. Saa snart den er afflidt, gaar det med Betonblokken, som det gaar med Støbejern, naar Støbestallen er afflidt, saa gaar den senere Oplosning med rivende Hast. Her i dette Tilfælde ved Høfdeanlægene ved Lyborøn har man benyttet en Maade at tilberede Blokkene paa, som gør Odelæggelsen en hel Del lettere end under andre Forhold, idet man af økonomiske Hensyn ikke, som man plejer, har benyttet Granitkærver til Beton, men Kallesten, som findes paa Havstokken, og som ofte, som naturligt er, ere slidte blanke og glatte omtrent som et Stykke Glas. Det er da en given Sag, at Cementen kun i betydelig ringere Grad kan indgaa Forbindelse med Overfladen af saadanne Sten end med ru Granitkærver. Det er saa indlysende, at det er noget, enhver kan forstaa, og derfor er det sikkert, at lige saa snart denne Oplosningsproces af Betonblokken er saa godt begyndt, at den høre Skal, som jeg nævnedes før, er slidt bort af Bølgeslaget, vil den hurtigt opløses. Maa jeg gøre den Indskudsbemærkning, at Bølgeslagets slidende Virkning er ganske overordentlig stærk, fordi Vandet, i samme Grad som Havet er oprørt,